

## Arrest

nr. 295 480 van 13 oktober 2023  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U, S.O. (...), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. U bent afkomstig uit Gudara, een dorp gelegen in het Chaparhar district van de provincie Nangarhar. U heeft de Pashtun etnie en bent een soennitisch moslim. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. Uw vader verkocht kippen samen met uw oudste broer S.E. (...) (OV (...), CG (...)). De taliban sprak uw vader enkele keren aan in verband met uw oudere broer. Ze wilden dat hij voor hen werkte als chauffeur, wat uw vader weigerde. Op een dag ging uw vader naar zijn werk en werd hij onderweg gedood door de taliban. Dit gebeurde zes of zeven jaar geleden. Veertig dagen na dit incident verliet uw broer E. (...) het land uit vrees voor de taliban. Hij reisde door tot België alwaar hij een verzoek om internationale bescherming indiende op 16 november 2015. Het CGVS kende uw broer E. (...) de status van subsidiaire bescherming toe op 21 december 2016. Ongeveer anderhalve week voor uw vertrek uit Afghanistan klopte de taliban aan de*

deur, op zoek naar u. Uw moeder weigerde echter de deur open te doen en zei de taliban de volgende dag terug te komen. Hierop droop de taliban af. De volgende ochtend vonden jullie een brief van de taliban voor de deur. Zes dagen later kwam de malik (dorpshoofd) van het dorp met de boodschap dat u met de taliban diende mee te gaan of dat u anders gedood zou worden. Hij las ook de brief van de taliban voor die jullie al eerder hadden ontvangen en waarin dezelfde boodschap geschreven stond. Samen met de man van uw tante besloot uw moeder dat u weg moest gaan naar uw broer E. (...) die al in België was. U verliet Afghanistan ongeveer twee tot tweeënhalf jaar geleden. Via Iran reisde u naar Turkije, waar u gedurende een maand verbleef. Nadien reisde u door naar Griekenland. Hier werden uw vingerafdrukken genomen. U vertelde er dat u wilde doorreizen naar uw broer in België en er werd voor u een procedure opgestart om dit mogelijk te maken. Maar omdat dit zo lang duurde en u op straat leefde zonder hulp, besloot u toch door te reizen. In het totaal heeft u ongeveer vijf maanden in Griekenland verbleven. Via Servië, Bosnië, Italië en Frankrijk bereikte u ten slotte België. U dient hier op 29 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Na aankomst in België werd u herenigd met uw broer E. (...). Hij had echter geen goed nieuws en vertelde dat uw moeder na uw vertrek gedood was door de taliban. De taliban waren naar uw huis gekomen op zoek naar u en geloofden uw moeder niet toen ze zei dat ze niet wist waar u was. Ze wisten dat u naar Europa was vertrokken. Ze sloegen uw moeder met hun geweren. De volgende dag overleed ze aan haar verwondingen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw originele taskara met bijhorende vertaling, een attest van het districtshuis ter staving van uw problemen, en foto's van de begrafenis van uw moeder. Ook werden er via e-mail twee filmpjes aangaande de begrafenis doorgestuurd.

#### **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er in uw hoofde geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

Allereerst dient aangehaald te worden dat uw algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate ondermijnd wordt door uw verklaringen over uw leeftijd. Het CGVS stelt immers vast dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U verklaarde bij de inschrijving van uw asielaanvraag op 29 oktober 2020 dat u geboren bent op 31 oktober 2004 (zie Registratie VIB), hetgeen betekent dat u op het moment van inschrijving in België bijna zestien jaar zou geweest zijn. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 16 maart 2022 verklaart u 17 jaar te zijn (CGVS, p.4). De taskara die u neerlegde stelt dat u 14 jaar oud was in 1397 (Gregoriaanse kalender 2018-2019). Er werd echter een twijfel geuit inzake uw leeftijd, daar er informatie beschikbaar is waarbij blijkt dat u tijdens uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland verklaarde geboren te zijn op 1 januari 2002. Hierop werd er een medisch onderzoek uitgevoerd ter bepaling van uw leeftijd. Bij het medisch onderzoek uitgevoerd door het Algemeen Ziekenhuis Sint-Jan Brugge Oostende AV op 19 mei 2021, werd vastgesteld dat u sowieso ouder bent dan 18 jaar, waarbij 20,03 jaar met een standaarddeviatie van 1.6 jaar een goede schatting is (Federale overheidsdienst justitie, 21/05/2021). Uw taskara volstaat niet om hier een ander licht op te werpen. Zoals uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt hebben Afghaanse (identiteits-)documenten weinig bewijswaarde, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. De vaststelling

dat u initieel de Belgische autoriteiten probeerde te misleiden wat betreft uw leeftijd, houdt al een eerste negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid.

Met betrekking tot uw vrees ten aanzien van Afghanistan, haalt u ten eerste de poging tot rekrutering van uw broer E. (...) door de taliban en de daaropvolgende moord op uw vader aan (zie CGVS, p.5). Aan deze elementen in uw relaas kan echter geen geloof gehecht worden door het CGVS.

Zo dient te worden opgemerkt dat het CGVS uw broer S.E. (...) (OV (...), CG (...)) de vluchtelingenstatus weigerde omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door uw broer ingeroepen vrees tot rekrutering door de taliban en de moord op uw vader. Zo legde uw broer tegenstrijdige verklaringen af bij aankomst in België inzake de dreigbrieven en bedreigingen die hij ontving van de taliban. Verder werd er geconcludeerd dat het weinig aannemelijk was dat taliban specifiek uw broer nodig had als chauffeur. Ook aan de moord op uw vader werd geen geloof gehecht, aangezien geconcludeerd werd dat uw broers beschrijvingen hieromtrent vaag waren (zie CGVS 15/32984, beslissing). Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. De vaststelling dat u zich op identieke asielmotieven baseert, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas bij voorbaat.

Ook u slaagt er niet in dit deel van het vluchtrelaas aannemelijk te maken.

Zo kan u vooreerst zeer weinig zeggen over de bedreigingen van de taliban jegens uw vader. U houdt het enkel bij de vage beschrijving dat de taliban hem aanmaande om uw broer E. (...) voor hem te laten werken als chauffeur (zie CGVS, p.14). U weet niet hoeveel keer de taliban uw vader bedreigden, noch op welke manier dit was (zie CGVS, p.14 en 15). Ook over de dood van uw vader kan u wederom weinig vertellen. U weet niet precies op welke plaats uw vader werd gedood, en zegt enkel dat het ergens bij Agam was. Ook hoe de moord op uw vader gebeurde, weet u niet precies (zie CGVS, p.15 en 16). U weet enkel te vertellen dat hij werd neergeschoten (zie CGVS, p.15). Over de wijze waarop uw familie het nieuws vernam, bent u eveneens vaag in uw verklaringen. Eerst zegt u dat andere winkeliers in het dorp uw broer opbelden met het nieuws, maar dan wijzigt u uw verklaring. U zegt dat het lang geleden was, u het niet weet en uw moeder het u vertelde (zie CGVS, p.16).

Bovendien zijn er een aantal tegenstrijdigheden omtrent de dood van uw vader tussen de verklaringen die uw broer eerder aflegde bij het CGVS en die van uzelf. Als eerste vermeldde uw broer het dorp Mano als de plaats waar uw vader werd gedood, terwijl uzelf zegt dat het in de buurt van Agam was (zie CGVS, p.15 en CGVS 15/32984, p.11). Verder zegt uw broer dat er op het lijk van uw vader een brief van de taliban werd aangetroffen, terwijl u dit ontkent wanneer het CGVS u expliciet vraagt of de taliban een waarschuwing had achtergelaten bij het lijk van uw vader (zie CGVS, p.16 en CGVS 15/32984, p.11). Ook aangaande het element hoe uw familie te weten kwam over de dood van uw vader lopen jullie asielrelazen uiteen. Waar uw broer vertelde dat hij het van de man van uw tante hoorde, beweert u dat uw broer gebeld werd door winkeliers uit het dorp die het nieuws vertelden (zie CGVS, p.16, en CGVS 15/32984, p.9 en 10). Ten slotte gaf uw broer aan dat de hele familie na het incident verhuisde naar het huis van uw tante, tot aan zijn vertrek. En dat dit in Adi Khunzada was. Uzelf vermeldt niets van deze verhuis en wanneer u gevraagd wordt waar uw broer was, zegt u eerst dat hij effectief naar uw tante verhuisde, maar later zegt u dat hij ook nog deels thuis was en dat u het eigenlijk niet weet (zie CGVS, p.6 en 17 en CGVS 15/32984, p.7 en 8). Het opmerkelijke is echter dat uw broer zegt dat uw tante in Adi Khunzada woonde, terwijl uzelf Qarizo als de woonplaats van uw tante aangeeft (CGVS, p.5). U werd gevraagd of dit dorp nog onder een andere naam bekend stond, waarop u negatief antwoordde (zie CGVS, p.6 en CGVS 15/32984, p.8). Er dient volledigheidshalve ook te worden opgemerkt dat u geen enkel bewijs voorlegt omtrent de moord op uw vader. Gevraagd naar een overlijdensakte of dergelijke, antwoordt u dat die er niet is en dat u ook nooit naar enig document heeft gevraagd (zie CGVS, p.16).

Gegeven al deze elementen kan er aan dit element in uw verzoek geen geloof gehecht worden.

Uw voornaamste vrees bij terugkeer is echter de zogenaamde poging tot rekrutering door de taliban van uzelf. Ook hier kan echter geen geloof aan gehecht worden. Uw verklaringen omtrent de wijze waarop u gerekruteerd werd bevatten immers vaagheden en tegenstrijdigheden en stemmen bovendien niet overeen met de beschikbare informatie van het CGVS.

Hierbij zijn vooreerst uw verklaringen omtrent de wijze waarop de taliban jongens rekruteerde in uw dorp zeer merkwaardig. U verklaart immers dat er jongeren uit uw dorp gedwongen gerekruteerd werden. U weet niet hoe precies, maar denkt dat het misschien op dezelfde manier als bij u gebeurde (zie CGVS, p.8 en 9). Volgens uw verklaringen zou er in uw dorp dus sprake geweest zijn van systematische rekrutering. Deze verklaringen zijn echter in strijd met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit informatie blijkt dat het conflict in Afghanistan intensiever is geworden sinds het vertrek van de International Security Assistance force (ISAF) in 2014 (zie "landeninformatie", document 1, p.7 en document 2, p.7-9). Hierdoor nam het onveiligheidsgevoel onder Afghaanse burgers toe en het vertrouwen in de Afghaanse overheid af waardoor meer Afghanen zich spontaan aansloten bij de taliban (zie "landeninformatie", document 1, p.8). Deze vaststelling is zeker van kracht in districten met een

grote Pashtun aanwezigheid, zoals in uw district Chaparhar het geval is. Bovendien verdwenen door het vertrek van de internationale troepen verscheidene jobs in Afghanistan. Aangezien de taliban hun strijders een loon uitbetaalden, werd het nog aantrekkelijker voor Afghanen om zich bij de taliban te voegen (zie "landeninformatie", document 1, p.12, 14). Gezien het ruime aanbod van vrijwillige strijders diende de taliban geen dwang uit te oefenen bij rekruteringen. Er is dus geen sprake van systematische gedwongen rekrutering zoals u verklaart (zie "landeninformatie", document 1, p.19). Gedwongen rekrutering gebeurt slechts per uitzondering en hierbij focust de taliban zich op specifieke profielen die een meerwaarde voor hun strijd kunnen vormen zoals mensen met een militaire achtergrond of specifieke vaardigheden (zie "landeninformatie", document 1, p.8, 9 12, 14). U beschikt echter niet over het profiel waarnaar de taliban op zoek gaat bij gedwongen rekrutering. U was namelijk een ongeletterde schoenenpoetser zonder enige militaire ervaring of specifieke vaardigheden die een meerwaarde kunnen vormen voor de taliban (zie CGVS p.11). Volgende informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan\\_recruitment.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf) en de EUAA Country Guidance van april 2022) bevestigt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten zoals eerder aangehaald. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. Geconfronteerd met het feit dat de taliban over meer dan voldoende strijders beschikt en zich zelden moet beroepen op dwang, komt u niet verder dan te zeggen dat ze strijders nodig hadden om tegen Daesh of de overheid te vechten (zie CGVS, p.20). Dit is echter vage en algemene verklaring en stemt zoals hierboven al besproken geenszins overeen met de beschikbare informatie. Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat er in uw dorp sprake was van systematische gedwongen rekrutering. Verder is de wijze waarop de taliban u poogden te rekruteren weinig aannemelijk. U beweert immers dat de taliban anderhalve week voor uw vertrek aanklopten op de deur. Dit was 's avonds. U zegt dat de taliban u wilden meenemen, maar dat uw moeder de deur weigerde open te doen en hen vroeg de dag erop terug te komen, waarop ze afdropen (zie CGVS, p.13 en 17). Dat de taliban zo te werk gingen en zomaar afdropen omdat uw moeder het vroeg, u hierbij alle kansen gaf om te ontsnappen, strookt niet met de professionaliteit die de taliban normaal aan de dag leggen. Ze hadden immers gemakkelijk de toegang tot uw woning kunnen opeisen. Dat ze op zoek zouden zijn geweest naar u en zich dan zonder meer lieten afschepen door uw moeder, is weinig geloofwaardig.

Verder spreekt u van een dreigbrief die werd achtergelaten door de taliban en gevonden werd door uw moeder (zie CGVS, p.13). De inhoud van de brief zou u pas zes dagen later te weten zijn gekomen, toen de malik naar jullie huis kwam en de brief aan u en uw moeder voorlas (zie CGVS, p.18). Dat de taliban aan uw deur stond op zoek naar u, een brief achterliet gericht aan u en u pas na zes dagen te weten kwam over de inhoud van de brief, dan ook nog eens omdat de malik toevallig langskwam, is weinig aannemelijk en relativeert sterk de ernst van uw ingeroepen vrees. Immers, uw vader was zagezegd al vermoord door dezelfde groepering en ook uw broer was al bedreigd. Dat u dan niet eerder de brief door iemand liet voorlezen of op een andere manier de inhoud te weten kwam, maar eerder toevallig op de hoogte geraakte doordat de malik langskwam is gegeven de ernst van de zaak ongeloofwaardig. Volledigheidshalve dient er nog opgemerkt te worden dat het opmerkelijk is dat u deze dreigbrief niet kan voorleggen. Het is immers een essentieel element in uw relaas. Uw verklaring als zijnde dat uw moeder de brief gehad zou hebben, maar dat de brief nu onvindbaar is, is weinig overtuigend (zie CGVS, p.18). Dat u deze brief niet kan voorleggen terwijl dit een kernelement in uw relaas betreft, is op zijn minst bevreemdend te noemen.

Volgende opmerkingen kunnen nog worden gemaakt ten aanzien van de moord op uw moeder door de taliban, hetgeen gebeurd zou zijn na uw vertrek. Gegeven de vele foto's en filmpjes die u voorlegt, wordt er door het CGVS in se niet getwijfeld aan het overlijden van uw moeder. Maar aangezien uw problemen met de taliban ongeloofwaardig zijn en het overlijden van uw moeder hier onlosmakelijk aan is verbonden volgens uw verklaringen, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u beschreven rol van de taliban in de dood van uw moeder. Hierbij dient nog bijkomend te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat de taliban volgens u pas minstens twee maanden na uw vertrek voor de eerste keer op zoek kwamen naar u, waarbij uw moeder stierf (zie CGVS, p.20). Ze hadden

immers al een dreigbrief afgeleverd gericht aan u en waren u al eens een keer komen zoeken. Dat ze dan twee maanden wachten vooraleer verdere actie te ondernemen, is weinig waarschijnlijk.

Ten gevolge van de veelheid aan ongeloofwaardige elementen waarmee uw relaas is doorschoten, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De overige documenten die u neerlegt, slagen er niet in om de vastgestelde ongeloofwaardigheden te remediëren. Uw voorgelegde taskara bewijst immers hoogstens uw identiteit en herkomst, wat tot op heden niet in vraag gesteld wordt. Ook de klacht gericht aan het districtshuis kan weinig doen om deze ongeloofwaardigheden te weerleggen. Er kan weinig waarde aan dit document worden gegeven, gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband. Dergelijk stuk kan uw relaas slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (zie info blauwe map) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Ten slotte bevestigen de foto's en filmpjes hoogstens de dood van uw moeder maar niet de omstandigheden waarin uw moeder overleed. Zij vormen dan ook geen bewijs van uw ingeroepen vluchtmotieven.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke

omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_06\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf)) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berylbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern

ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan

worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen

van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw

*komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Tot slot dient nog opgemerkt dat het gegeven dat uw broer S.E. (...) (OV (...),CG (...)) de status van subsidiaire bescherming werd toegekend door het CGVS, niet automatisch leidt tot de conclusie dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient dan ook op haar individuele merites beoordeeld te worden, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een "enig middel" op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Met betrekking tot zijn leeftijd, voert verzoeker aan:

*"Verzoekende partij heeft haar echte leeftijd gestaafd met haar Taskara en baseert zich op hetgeen haar ouders hebben verklaard wat betreft haar geboorte datum. Zij zijn immers nog steeds de enige die weten wanneer verzoekende partij geboren is. In Griekenland heeft verzoekende partij een valse geboortedatum gegeven omdat zij als volwassene wilde worden gezien om te kunnen doorreizen naar België, waar ook haar broer verblijft. Immers, indien de Griekse autoriteiten zouden weten dat zij op dat ogenblik minderjarig was, zou zij in een gesloten centrum terecht gekomen zijn en onmogelijk kunnen doorreizen naar België. In België heeft zij volledig open kaart gespeeld, haar juiste leeftijd en asiel motieven uiteen gezet."*

Verzoeker vervolgt:

*"Dat verzoekende partij niet goed op de hoogte is van de problemen van haar broer en de exacte omstandigheden op de moord van haar vader, hoeft niet te verbazen. Verzoekende partij was op dag ogenblik immers amper 10 à 11 jaar oud. Zij werd als kind ook niet op de hoogte gebracht van elke bedreiging en de details omtrent de problemen die haar familie – meer specifiek haar vader en haar broer – kende met de Taliban. De meeste informatie heeft zij vernomen via haar moeder die haar vertelde dat haar vader was doodgeschoten door de Taliban. Hoe haar familie precies te weten is gekomen dat haar vader vermoord was zoveel jaar geleden, is irrelevant. DAT hij vermoord werd, was het enige wat verzoekende partij moest weten, zij heeft haar familie – die zwaar te lijden had onder het verlies – niet uit gehoord wie exact het nieuws aan wie heeft verteld en wanneer. Zoals reeds aangegeven, werden de details niet besproken met verzoekende partij. Bovendien zoekt verwerende partij spijkers op laag water: haar vader werd gevonden tussen de dorpen Mano en Agam, die op 5 minuten van elkaar verwijderd zijn.*

*Verwerende partij heeft zich op geen enkel ogenblik kunnen inleven in de situatie waarin verzoekende partij en haar familie zich bevond en verwacht een kennis die niet redelijk is."*

Met betrekking tot de rekruteringspoging door de taliban, doet verzoeker gelden:

*"Verwerende partij acht de manier van werken van de Taliban niet aannemelijk, omdat het niet helemaal zou stroken met de 'voor haar beschikbare informatie'. Verzoekende partij baseert zich niet op rapporten, maar heeft tijdens het gehoor duidelijk uiteengezet wat zij heeft meegemaakt:*

*(...)*

*Verzoekende partij heeft aldus uitgelegd dat er inderdaad jongeren zich vrijwillig bij de Taliban aansloten (wat overeen komt met de informatie van verwerende partij). Echter, in de praktijk was het zo dat de jongeren die zich niet wilden aansluiten toch gedwongen werden om dat te doen door middel van bedreigingen, zoals in het geval van verzoekende partij.*

*Verwerende partij heeft klaarblijkelijk een verkeerde appreciatie gemaakt van het relaas en de vrees van verzoekende partij."*

Verzoeker benadrukt voorts dat de moord op zijn moeder door verweerder niet wordt betwist en geeft aan:

*"Verwerende partij trekt de dood van de ouders van verzoekende partij niet in twijfel. Zowel zij als haar broer hebben moeten vluchten uit hun land omwille van het imminent gevaar voor hun leven door de Taliban.*

*Verwerende partij baseert zich louter op haar subjectief aanvoelen – en hetgeen zij 'onwaarschijnlijk acht' als gedrag van de Taliban – om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken. Dit is bijzonder onredelijk.*

*Verzoekende partij meent dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, uiterst subsidiair voor de subsidiaire beschermingsstatus."*

Verzoeker concludeert:

*"Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft. Zij is er moeten vluchten uit vrees voor haar leven dat bedreigd werd.*

*Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.*

*Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.*

*De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofddorde erkend worden als vluchteling.*

*Artikel 48/4 Vreemdelingenwet evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting werden aldus manifest geschonden."*

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker wijst op de gewijzigde situatie in Afghanistan en de machtsovername door de Taliban en doet gelden:

*"Verschillende geanalyseerde objectieve landenrapporten geven aan dat er een reëel risico bestaat op mensenrechtenschendingen door de Taliban tegen onder andere 'verwesterde Afghanen' die reeds bepaalde tijd in het buitenland hebben gewoond. Afghanen die beschouwd worden als 'verwesterd' lopen immers het risico bedreigd, gefolterd, afgeperst, ontvoerd of vermoord te worden door de Taliban, op grond van het vermoeden dat zij Westerse waarden hebben geïnternaliseerd of 'vreemdelingen' of spionnen zijn geworden. Daarnaast is er ook een reëel risico op onmenselijke en vernederende behandeling, gelet op het Taliban regime.*

*De precaire en volatiele veiligheids- en humanitaire situatie in Afghanistan is sinds augustus 2021 nog verergerd. Sinds de terugtrekking van de Amerikaanse troepen vanaf 1 mei 2021, heeft de Taliban op zeer korte tijd Afghanistan heroverd. In de eerste week van augustus rukten de Taliban op en in minder dan negen dagen namen ze de controle over de meeste Afghaanse provinciehoofdsteden, waaronder Kabul. Zodus kan er niet meer gesteld worden dat verzoekende partij zich elders in het land zou kunnen vestigen omdat er sprake zou zijn van een 'veilig intern vluchtalternatief'.*

*Daar waar verwerende partij voor de overname van het volledige land door de Taliban meende dat Afghanen afkomstig uit gebieden die onder de controle waren van de Taliban minstens in aanmerking kwamen voor de subsidiaire bescherming, meent zij thans dat dat niet meer het geval zou zijn nu Taliban het in het hele land voor het zeggen heeft."*

Met betrekking tot de motivering inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, voert verzoeker aan:

*“Verwerende partij gaat zeer kort door de bocht en stelt alles zeer rooskleurig voor, terwijl in werkelijkheid de Taliban met een ijzeren hand regeert, geen enkele tegenstand of kritiek dult en alles wat ook maar enigszins ingaat tegen de strenge regels van de Sharia met geweld de kop in drukt. Uit verschillende objectieve rapporten blijkt dat de reeds erg zorgwekkende veiligheidssituatie in Afghanistan enkel maar zal verslechteren onder het Talibanbewind”.*

Verzoeker wijst voorts op en citeert uit algemene landeninformatie en stelt:

*“Het gaat dan ook niet op te stellen dat de situatie in Afghanistan op heden verbeterd zou zijn Er is geen enkele garantie op het respecteren van de mensenrechten. Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan en tracht ten onrechte de desastreuse situatie in Afghanistan te relativiseren.”*

Verzoeker vervolgt:

*“Bovendien motiveert verwerende partij compleet naast de kwestie en heeft zij geen enkel rekening gehouden met het profiel van verzoekende partij die reeds 2 jaar in België verblijft en volledig verwesterd is, wat in de huidige omstandigheden weldegelijk een belangrijk element uitmaakt en de kans aanzienlijk groter maakt om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Immers, mensen zoals verzoekende partij die reeds geruime tijd in het buitenland verbleven worden door de Taliban als ‘verwesterd’ beschouwd.*

*Voor personen die als ‘verwesterd beschouwd kunnen worden’ omdat ze al sinds enige tijd in het buitenland verblijven, is de situatie erg gevaarlijk geworden.”*

Verzoeker wijst ook in dit kader op en citeert uit algemene landeninformatie. Tevens wijst hij op een arrest van de Raad van maart 2022. Vervolgens doet hij een uitgebreid betoog, aan de hand van algemene landeninformatie, omtrent het risico om bij een terugkeer naar Afghanistan en ten gevolge van zijn verblijf in Europa te worden gepercipieerd als ‘verwesterd’. Verzoeker wijst daarna op een arrest van de Raad van november 2020 en voert aan:

*“Verzoekende partij is reeds 2 jaar in België. Zij is volledig geïntegreerd en deelt enkel nog de Westerse waarden. Er kan geen enkel twijfel bestaan dat verzoekende partij verwesterd is en er een reëel gevaar bestaat in haar hoofde voor onmenselijke en vernederende behandeling zoals voorzien in artikel 3 EVRM in geval van terugkeer naar Afghanistan.”*

Verzoeker concludeert:

*“Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft.*

*Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.*

*Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.*

*De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet dan ook in hoofddorde erkend worden als vluchteling.”*

Verzoeker voert verder aan:

*“Mocht Uw Raad – per impossibile – van mening zou zijn dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.”*

Verzoeker wijst in dit kader op en citeert uit algemene landeninformatie inzake het leven onder het talibanregime en geeft aan:

*“Verwerende partij kan dan ook bezwaarlijk beweren dat verzoekende partij terug kan keren naar Afghanistan en er een menswaardig leven kan leiden.*

*Noch het COI focus rapport van 5 mei 2022 waarnaar verwerende partij verwijst, noch de EASO Afghanistan security Situation rapporten bewijzen het tegendeel wat betreft verwesterde Afghanen die terugkeren. Meer nog, deze rapporten geven zelf aan dat in de periode dat er onderzoek werd gedaan, hier nog geen duidelijke cijfers over gekend waren. Verwerende partij dwingt verzoekende partij aldus ‘op goed geluk terug te keren’ en te hopen dat de Taliban haar niet zullen viseren of straffen omwille van haar vertrek naar het Westen. Voor verwerende part is het simpel: verzoekende partij moet terugkeren naar Afghanistan, opnieuw onderdrukt gaan leven en zich onderwerpen aan de strenge regels van de Sharia en van de Taliban zonder enige vrijheid, en hopen dat zij niet gedood wordt door de Taliban omdat zij haar te vrijgevochten of verwesterd beschouwen... Dit tart werkelijk alle verbeelding.”*

Verzoeker concludeert:

*“Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.*

*Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.*

*II.2.10. De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet in hoofdorde erkend worden als vluchteling. Subsidiair de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek.”*

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

*“Huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.*

*Bijaldien de betwiste beslissing van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te hervormen.*

*en*

*verzoekende partij de vluchtelingenstatus te verlenen.*

*Subsidiair,*

*verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen*

*Uiterst subsidiair,*

*De bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.”*

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 3).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

3.2. Verweerder legt op 8 september 2023 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vooreerst integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

4.2. De materiële motiveringplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.4. In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift verwijst naar de algemene, preciaire sociaaleconomische en humanitaire situatie in Afghanistan, dient verder te worden opgemerkt dat, zoals uitgebreid en op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing en zoals verweerder ook op uitvoerige, pertinente en terechte wijze uiteenzet in diens aanvullende nota, de

precaire sociaaleconomische situatie in Afghanistan te dezen, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming. Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaal-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”* Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt.35), zoals dit zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing tevens als standpunt wordt ingenomen in de *EUAA Country Guidance* van april 2022 en zoals dit zoals eveneens terecht wordt aangehaald in de aanvullende nota van verweerder opnieuw als standpunt wordt ingenomen in de *EUAA Country Guidance* van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864). In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd en voert verweerder in diens aanvullende nota met recht aan dat uit de beschikbare landeninformatie kan worden afgeleid dat de huidige humanitaire en sociaaleconomische omstandigheden in Afghanistan toe te schrijven zijn aan een combinatie van een veelheid aan factoren en dat hieruit niet blijkt dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan louter of overwegend zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Ook blijkt, mede gelet op de hieronder gedane vaststellingen inzake verzoekers voorgehouden asielmotieven, (gepercipieerde) verwesterde profiel en verblijf in het buitenland, uit niets dat verzoeker in de voormelde context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling.

4.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.6. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekers algehele geloofwaardigheid danig wordt ondermijnd doordat hij na aankomst in Europa tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn identiteit. In Griekenland verklaarde verzoeker blijkens de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier immers dat zijn naam S.N. is en dat hij is geboren in 2002. In België houdt verzoeker echter voor dat zijn naam S.O. is en dat hij is geboren op 31 oktober 2004. Bovendien ontkende verzoeker in België initieel dat hij ooit andere namen zou hebben gevoerd (administratief

dossier, verklaring DVZ, nr.1-4). Slechts bij het CGVS gaf hij aan dat hij in Griekenland de naam S.N. had gehanteerd (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.4).

Dient daarenboven te worden vastgesteld dat verzoeker in België kennelijk leugenachtige verklaringen aflegde en aflegt over zijn leeftijd. Nadat naar aanleiding van de informatie betreffende verzoekers in Griekenland verstrekte identiteitsgegevens en leeftijd werd overgegaan tot een leeftijdsonderzoek, bleek namelijk dat verzoeker verschillende jaren ouder was dan hij beweerde en beweert. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

*“Allereerst dient aangehaald te worden dat uw algemene geloofwaardigheid al in ernstige mate ondermijnd wordt door uw verklaringen over uw leeftijd. Het CGVS stelt immers vast dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. U verklaarde bij de inschrijving van uw asielaanvraag op 29 oktober 2020 dat u geboren bent op 31 oktober 2004 (zie Registratie VIB), hetgeen betekent dat u op het moment van inschrijving in België bijna zestien jaar zou geweest zijn. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 16 maart 2022 verklaart u 17 jaar te zijn (CGVS, p.4). De taskara die u neerlegde stelt dat u 14 jaar oud was in 1397 (Gregoriaanse kalender 2018-2019). Er werd echter een twijfel geuit inzake uw leeftijd, daar er informatie beschikbaar is waarbij blijkt dat u tijdens uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland verklaarde geboren te zijn op 1 januari 2002. Hierop werd er een medisch onderzoek uitgevoerd ter bepaling van uw leeftijd. Bij het medisch onderzoek uitgevoerd door het Algemeen Ziekenhuis Sint-Jan Brugge Oostende AV op 19 mei 2021, werd vastgesteld dat u sowieso ouder bent dan 18 jaar, waarbij 20,03 jaar met een standaarddeviatie van 1.6 jaar een goede schatting is (Federale overheidsdienst justitie, 21/05/2021). Uw taskara volstaat niet om hier een ander licht op te werpen. Zoals uit bijgevoegde objectieve informatie blijkt hebben Afghaanse (identiteits-)documenten weinig bewijswaarde, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. De vaststelling dat u initieel de Belgische autoriteiten probeerde te misleiden wat betreft uw leeftijd, houdt al een eerste negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In zoverre hij andermaal beweert dat zijn ouders hem zijn voorgehouden leeftijd zouden hebben meegedeeld (administratief dossier, npo, p.4), dient immers te worden opgemerkt dat dit bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Dat verzoekers ouders niet zouden hebben geweten dat hij verschillende jaren ouder was dan hij voorhoudt, is namelijk hoegenaamd niet geloofwaardig. Aan de door verzoeker neergelegde taskara kan verder niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Ondanks dat op de map ‘documenten’ wordt vermeld dat deze taskara een origineel document zou betreffen, blijkt dit stuk immers een kleurenkopie te zijn. Gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, kan aan dit stuk aldus geen bewijswaarde worden gehecht. Verder blijkt uit de informatie zoals opgenomen in de map ‘landeninformatie’ dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals de neergelegde taskara en dat dergelijke taskaras daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Mede gelet op het grote verschil tussen verzoekers werkelijke en verzoekers beweerde leeftijd, doet het feit dat op deze taskara niet verzoekers werkelijke doch wel verzoekers beweerde leeftijd wordt vermeld bovendien nog verder afbreuk aan de bewijswaarde van dit stuk.

Ook de vaststelling dat verzoeker in het geheel niet kon preciseren wanneer hij Afghanistan zou hebben verlaten (administratief dossier, npo, p.6), doet afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Met betrekking tot verzoekers voorgehouden, concrete problemen, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

*“Met betrekking tot uw vrees ten aanzien van Afghanistan, haalt u ten eerste de poging tot rekrutering van uw broer E. (...) door de taliban en de daaropvolgende moord op uw vader aan (zie CGVS, p.5). Aan deze elementen in uw relaas kan echter geen geloof gehecht worden door het CGVS. Zo dient te worden opgemerkt dat het CGVS uw broer S.E. (...) (OV (...), CG (...)) de vluchtelingenstatus weigerde omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door uw broer ingeroepen vrees tot rekrutering door de taliban en de moord op uw vader. Zo legde uw broer tegenstrijdige verklaringen af bij aankomst in België inzake de dreigbrieven en bedreigingen die hij ontving van de taliban. Verder werd er geconcludeerd dat het weinig aannemelijk was dat taliban specifiek uw broer nodig had als chauffeur. Ook aan de moord op uw vader werd geen geloof gehecht, aangezien geconcludeerd werd dat uw broers beschrijvingen hieromtrent vaag waren (zie CGVS 15/32984, beslissing). Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. De vaststelling dat u zich op identieke asielmotieven baseert, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas bij voorbaat.”*

Verzoeker laat deze motieven volledig onverlet. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

*“Ook u slaagt er niet in dit deel van het vluchtrelaas aannemelijk te maken.*

*Zo kan u vooreerst zeer weinig zeggen over de bedreigingen van de taliban jegens uw vader. U houdt het enkel bij de vage beschrijving dat de taliban hem aanmaande om uw broer E. (...) voor hem te laten werken als chauffeur (zie CGVS, p.14). U weet niet hoeveel keer de taliban uw vader bedreigden, noch op welke manier dit was (zie CGVS, p.14 en 15). Ook over de dood van uw vader kan u wederom weinig vertellen. U weet niet precies op welke plaats uw vader werd gedood, en zegt enkel dat het ergens bij Agam was. Ook hoe de moord op uw vader gebeurde, weet u niet precies (zie CGVS, p.15 en 16). U weet enkel te vertellen dat hij werd neergeschoten (zie CGVS, p.15). Over de wijze waarop uw familie het nieuws vernam, bent u eveneens vaag in uw verklaringen. Eerst zegt u dat andere winkeliers in het dorp uw broer opbelden met het nieuws, maar dan wijzigt u uw verklaring. U zegt dat het lang geleden was, u het niet weet en uw moeder het u vertelde (zie CGVS, p.16).”*

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. In zoverre hij wijst op het feit dat hij indertijd nog maar een kind van 10 of 11 jaar was, dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker, zoals reeds hoger bleek, op het ogenblik van de feiten ouder was dan hij voorhoudt. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat dit geenszins een afdoende verklaring vormt voor verzoekers verregaande onwetendheid over het overlijden van zijn vader. Redelijkerwijze kon immers worden verwacht dat hij zich hierover achteraf zou hebben geïnformeerd bij zijn moeder en/of zijn broer. Het overlijden van zijn vader, door toedoen van de taliban, was immers een bepalende gebeurtenis in zijn leven en redelijkerwijze mocht van verzoeker hiervoor de nodige interesse worden verwacht. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker later ook zelf problemen zou hebben ondervonden met de taliban. Dat hij zich zelfs in dit kader niet zou hebben geïnformeerd over de problemen die zijn vader en zijn familie in het verleden kenden met de taliban, is manifest ongeloofwaardig. Minstens kon worden verwacht dat verzoeker zich hierover bij zijn broer zou hebben geïnformeerd in het kader en ter adstructie van het door hem ingediende verzoek om internationale bescherming. Voor zijn wisselende verklaringen over de wijze waarop zijn familie op de hoogte werd gebracht van het overlijden van zijn vader, biedt verzoeker met zijn voormelde uitleg ook geen dienstige verklaring. Zo hij hiervan niet op de hoogte was, kon worden verwacht dat hij dit stevast zo zou hebben aangegeven. Verzoeker deed zulks echter niet. Hij beweerde initieel dat de andere winkeliers van het dorp zijn broer zouden hebben opgebeld met het nieuws. Vervolgens wijzigde hij deze verklaring en beweerde hij dat hij het niet wist, dat het lang geleden was en dat zijn moeder het hem vertelde. Dat verzoeker inzake het voorgaande tegenstrijdige verklaringen aflegde, doet wel degelijk en ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Dit geldt nog des te meer nu hij zich hierover eveneens eenvoudigweg had kunnen informeren bij zijn broer.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

*“Bovendien zijn er een aantal tegenstrijdigheden omtrent de dood van uw vader tussen de verklaringen die uw broer eerder aflegde bij het CGVS en die van uzelf. Als eerste vermeldde uw broer het dorp Mano als de plaats waar uw vader werd gedood, terwijl uzelf zegt dat het in de buurt van Agam was (zie CGVS, p.15 en CGVS 15/32984, p.11 ). Verder zegt uw broer dat er op het lijk van uw vader een brief van de taliban werd aangetroffen, terwijl u dit ontkent wanneer het CGVS u expliciet vraagt of de taliban een waarschuwing had achtergelaten bij het lijk van uw vader (zie CGVS, p.16 en CGVS 15/32984, p.11). Ook aangaande het element hoe uw familie te weten kwam over de dood van uw vader lopen jullie asielrelazen uiteen. Waar uw broer vertelde dat hij het van de man van uw tante hoorde, beweert u dat uw broer gebeld werd door winkeliers uit het dorp die het nieuws vertelden (zie CGVS, p.16, en CGVS 15/32984, p.9 en 10). Ten slotte gaf uw broer aan dat de hele familie na het incident verhuisde naar het huis van uw tante, tot aan zijn vertrek. En dat dit in Adi Khunzada was. Uzelf vermeldt niets van deze verhuis en wanneer u gevraagd wordt waar uw broer was, zegt u eerst dat hij effectief naar uw tante verhuisde, maar later zegt u dat hij ook nog deels thuis was en dat u het eigenlijk niet weet (zie CGVS, p.6 en 17 en CGVS 15/32984, p.7 en 8). Het opmerkelijke is echter dat uw broer zegt dat uw tante in Adi Khunzada woonde, terwijl uzelf Qarizo als de woonplaats van uw tante aangeeft (CGVS, p.5). U werd gevraagd of dit dorp nog onder een andere naam bekend stond, waarop u negatief antwoordde (zie CGVS, p.6 en CGVS 15/32984, p.8).”*

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Indien verzoekers vader zou zijn vermoord tussen Agam en Mano kon immers worden verwacht dat zowel verzoeker als diens broer zulks op eensluidende wijze zouden hebben aangegeven. Dat verzoeker verklaarde dat zijn vader werd gedood in de buurt van Agam terwijl verzoekers broer verklaarde dat zijn vader werd gedood in het dorp Mano, doet, ook indien aangenomen zou kunnen worden dat beide dorpen dicht bij elkaar gelegen zijn, dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Voor het overige

laat verzoeker de voormelde motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

*“Er dient volledigheidshalve ook te worden opgemerkt dat u geen enkel bewijs voorlegt omtrent de moord op uw vader. Gevraagd naar een overlijdensakte of dergelijke, antwoordt u dat die er niet is en dat u ook nooit naar enig document heeft gevraagd (zie CGVS, p.16).”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het beweerde overlijden, door toedoen van de taliban, van verzoekers vader.

Verder wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

*“Uw voornaamste vrees bij terugkeer is echter de zogenaamde poging tot rekrutering door de taliban van uzelf. Ook hier kan echter geen geloof aan gehecht worden. Uw verklaringen omtrent de wijze waarop u gerekruteerd werd bevatten immers vaagheden en tegenstrijdigheden en stemmen bovendien niet overeen met de beschikbare informatie van het CGVS.*

*Hierbij zijn vooreerst uw verklaringen omtrent de wijze waarop de taliban jongens rekruteerde in uw dorp zeer merkwaardig. U verklaart immers dat er jongeren uit uw dorp gedwongen gerekruteerd werden. U weet niet hoe precies, maar denkt dat het misschien op dezelfde manier als bij u gebeurde (zie CGVS, p.8 en 9). Volgens uw verklaringen zou er in uw dorp dus sprake geweest zijn van systematische rekrutering. Deze verklaringen zijn echter in strijd met de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit informatie blijkt dat het conflict in Afghanistan intensiever is geworden sinds het vertrek van de International Security Assistance force (ISAF) in 2014 (zie “landeninformatie”, document 1, p.7 en document 2, p.7-9). Hierdoor nam het onveiligheidsgevoel onder Afghaanse burgers toe en het vertrouwen in de Afghaanse overheid af waardoor meer Afghanen zich spontaan aansloten bij de taliban (zie “landeninformatie”, document 1, p.8). Deze vaststelling is zeker van kracht in districten met een grote Pashtun aanwezigheid, zoals in uw district Chaparhar het geval is. Bovendien verdwenen door het vertrek van de internationale troepen verscheidene jobs in Afghanistan. Aangezien de taliban hun strijders een loon uitbetaalden, werd het nog aantrekkelijker voor Afghanen om zich bij de taliban te voegen (zie “landeninformatie”, document 1, p.12, 14). Gezien het ruime aanbod van vrijwillige strijders diende de taliban geen dwang uit te oefenen bij rekruteringen. Er is dus geen sprake van systematische gedwongen rekrutering zoals u verklaart (zie “landeninformatie”, document 1, p.19). Gedwongen rekrutering gebeurt slechts per uitzondering en hierbij focust de taliban zich op specifieke profielen die een meerwaarde voor hun strijd kunnen vormen zoals mensen met een militaire achtergrond of specifieke vaardigheden (zie “landeninformatie”, document 1, p.8, 9 12, 14). U beschikt echter niet over het profiel waarnaar de taliban op zoek gaat bij gedwongen rekrutering. U was namelijk een ongeletterde schoenenpoetser zonder enige militaire ervaring of specifieke vaardigheden die een meerwaarde kunnen vormen voor de taliban (zie CGVS p.11). Volgende informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan\\_recruitment.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf) en de EUAA Country Guidance van april 2022) bevestigt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten zoals eerder aangehaald. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. Geconfronteerd met het feit dat de taliban over meer dan voldoende strijders beschikt en zich zelden moet beroepen op dwang, komt u niet verder dan te zeggen dat ze strijders nodig hadden om tegen Daesh of de overheid te vechten (zie CGVS, p.20). Dit is echter vage en algemene verklaring en stemt zoals hierboven al besproken geenszins overeen met de beschikbare informatie. Er kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat er in uw dorp sprake was van systematische gedwongen rekrutering.”*

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe eenvoudigweg zijn eerder afgelegde verklaringen te herhalen en boudweg te persisteren in het gegeven dat jongeren die zich niet vrijwillig aansloten bij de taliban gedwongen werden gerekruteerd. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte motieven. De Raad treedt verweerder in deze motieven dan ook bij.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

*“Verder is de wijze waarop de taliban u poogden te rekruteren weinig aannemelijk. U beweert immers dat de taliban anderhalve week voor uw vertrek aanklopten op de deur. Dit was 's avonds. U zegt dat de taliban u wilden meenemen, maar dat uw moeder de deur weigerde open te doen en hen vroeg de dag erop terug te komen, waarop ze afdropen (zie CGVS, p.13 en 17). Dat de taliban zo te werk gingen en zomaar afdropen omdat uw moeder het vroeg, u hierbij alle kansen gaf om te ontsnappen, strookt niet met de professionaliteit die de taliban normaal aan de dag leggen. Ze hadden immers gemakkelijk de toegang tot uw woning kunnen opeisen. Dat ze op zoek zouden zijn geweest naar u en zich dan zonder meer lieten afschepen door uw moeder, is weinig geloofwaardig.”*

Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde deze motieven te weerleggen of te betwisten. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gelden.

Verzoeker laat de bestreden beslissing eveneens geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

*“Verder spreekt u van een dreigbrief die werd achtergelaten door de taliban en gevonden werd door uw moeder (zie CGVS, p.13). De inhoud van de brief zou u pas zes dagen later te weten zijn gekomen, toen de malik naar jullie huis kwam en de brief aan u en uw moeder voorlas (zie CGVS, p.18). Dat de taliban aan uw deur stond op zoek naar u, een brief achterliet gericht aan u en u pas na zes dagen te weten kwam over de inhoud van de brief, dan ook nog eens omdat de malik toevallig langskwam, is weinig aannemelijk en relativeert sterk de ernst van uw ingeroepen vrees. Immers, uw vader was zagezegd al vermoord door dezelfde groepering en ook uw broer was al bedreigd. Dat u dan niet eerder de brief door iemand liet voorlezen of op een andere manier de inhoud te weten kwam, maar eerder toevallig op de hoogte geraakte doordat de malik langskwam is gegeven de ernst van de zaak ongeloofwaardig. Volledigheidshalve dient er nog opgemerkt te worden dat het opmerkelijk is dat u deze dreigbrief niet kan voorleggen. Het is immers een essentieel element in uw relaas. Uw verklaring als zijnde dat uw moeder de brief gehad zou hebben, maar dat de brief nu onvindbaar is, is weinig overtuigend (zie CGVS, p.18). Dat u deze brief niet kan voorleggen terwijl dit een kernelement in uw relaas betreft, is op zijn minst bevreemdend te noemen.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd.

Bijkomend kan overigens nog worden opgemerkt dat ook de houding en gedragingen van verzoeker in het kader van het door hem geschetste asielrelaas iedere geloofwaardigheid ontberen. Hoewel verzoeker eerder beweerde en in het verzoekschrift volhoudt dat de taliban in zijn regio van herkomst jongeren op grote schaal en gedwongen rekruteerde en ondanks dat verzoekers familie reeds eerder ernstige problemen zou hebben gekend met de taliban, zou verzoeker initieel jarenlang niets hebben ondernomen om zich aan een eventuele, toekomstige, gedwongen rekrutering door de taliban te onttrekken. Hij zou dit zelfs niet hebben gedaan nadat de taliban hem ook daadwerkelijk bij hem thuis kwamen zoeken en door zijn moeder werden afgescheept. Ook nadat de taliban de volgende dag een dreigbrief achterlieten, deed verzoeker niets. Dat verzoeker slechts vijf of zes dagen later, nadat ook de malik hem kwam zeggen dat hij zich moest aansluiten bij de taliban, zou hebben beslist om te vluchten, is niet geloofwaardig (administratief dossier, npo, p.13).

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas.

Betreffende het overlijden van verzoekers moeder wordt in de bestreden beslissing, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, voorts met reden aangegeven:

*“Gegeven de vele foto's en filmpjes die u voorlegt, wordt er door het CGVS in se niet getwijfeld aan het overlijden van uw moeder. Maar aangezien uw problemen met de taliban ongeloofwaardig zijn en het overlijden van uw moeder hier onlosmakelijk aan is verbonden volgens uw verklaringen, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u beschreven rol van de taliban in de dood van uw moeder. Hierbij dient nog bijkomend te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat de taliban volgens u pas minstens twee maanden na uw vertrek voor de eerste keer op zoek kwamen naar u, waarbij uw moeder stierf (zie*

CGVS, p.20). *Ze hadden immers al een dreigbrief afgeleverd gericht aan u en waren u al eens een keer komen zoeken. Dat ze dan twee maanden wachten vooraleer verdere actie te ondernemen, is weinig waarschijnlijk.*"

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

De documenten die verzoeker benevens de reeds hoger besproken stukken neerlegde, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Wat betreft het attest van het district, dient te worden opgemerkt dat dit een stuk betreft dat gemakkelijk na te maken is en dat in wezen door eenieder, om het even waar en om het even wanneer kan zijn aangemaakt. Voorts vertoont dit attest een kennelijk gesolliciteerd karakter. Zoals verzoeker zelf aangaf werd het immers opgemaakt op verzoek en naar aanleiding van een klacht die door zijn familie werd ingediend nadat men alhier twijfelde aan zijn relaas (administratief dossier, npo, p.12). Verder kan andermaal worden gewezen op de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier waaruit blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten en dat documenten zoals het neergelegde attest daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. De briefomslag bevat tot slot geen gegevens die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Bovendien valt inzake deze briefomslag op dat deze, hoewel de afzender hiervan een adres in Afghanistan opgaf, niet werd opgestuurd vanuit Afghanistan doch wel vanuit Dubai, in de Verenigde Arabische Emiraten, hetgeen bijkomende vraagtekens plaatst bij de (bewijswaarde van de) door verzoeker neergelegde stukken en documenten.

In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift daarnaast poneert dat hij zou vrezen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst zou worden geviséerd of vervolgd omdat hij verwesterd is of als dusdanig zou (kunnen) worden gepercipieerd, dient na lezing van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie verder te worden opgemerkt dat verweerder in diens aanvullende nota op geheel gerechtvaardigde wijze aangeeft:

*"Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.*

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve*

omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In het geval van verzoeker worden geen concrete elementen aangehaald waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Bovendien brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Verzoeker dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft hij echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden.”

De Raad treedt verweerder in deze analyse dan ook bij en is van oordeel dat uit de *in casu* voorliggende en beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan, alsmede dat het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond individueel en *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt.

Verzoeker blijft op dit vlak echter kennelijk in gebreke. Hij vergenoegt zich er in dit kader immers toe te verwijzen naar zijn verblijf gedurende enkele jaren in Europa en boudweg, op eenvoudige, algemene en ongefundeerde wijze te poneren dat hij “*volledig geïntegreerd*” en “*volledig verwesterd*” zou zijn en “*enkel nog de Westerse waarden*” deelt. Er kan echter geenszins worden gesteld dat er in hoofde van eenieder die aangeeft enkele jaren in Europa te hebben verbleven zou kunnen of moeten worden besloten tot het bestaan van dermate verregaande, ingrijpende en blijvende veranderingen dat er bij een terugkeer naar Afghanistan sprake zou zijn van (gepercipieerde) verwestering die van zulke aard is dat deze zou uitmonden in of kunnen leiden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker toont *in concreto* voorts op generlei wijze aan dat, op welke vlakken en in welke mate zijn verblijf in Europa hem zou hebben veranderd en op welke wijze dit zich concreet zou uiten. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat of waarom het voor hem persoonlijk onmogelijk zou zijn om, dit eventueel geïnformeerd en bijgestaan door zijn familie in zijn land van herkomst, terug te keren naar en zich (opnieuw) te conformeren aan de heersende maatschappelijke gebruiken en normen in zijn land en regio van herkomst. Aldus toont verzoeker hoegenaamd niet aan dat hij ten gevolge van zijn verblijf van enkele jaren in Europa in persoon daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van hem niet zou mogen worden verwacht dat hij zou terugkeren naar, zich (opnieuw) zou aanpassen aan en zou kunnen aarden binnen de huidige Afghaanse samenleving. Verzoeker geeft *in concreto* geenszins blijk van persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij risico zou lopen om te worden gevisieerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering en verzoeker toont geenszins aan dat of waarom het voor hem onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Bovendien zijn er een aantal elementen voorhanden die duidelijk wijzen op het tegendeel. Zo identificeerde verzoeker zichzelf gedurende zijn procedure internationale bescherming steevast als soennitisch moslim (administratief dossier, npo, p.7; verklaring DVZ, nr.9). Verder gaf verzoeker doorheen zijn procedure internationale bescherming aan dat de taliban reeds voor zijn vertrek machtig waren in zijn dorp, en dit zelfs in zulke mate dat de regering niet naar dit dorp kon komen en er niet kon passeren. Tevens gaf hij aan dat veel van zijn dorpsgenoten bij de taliban waren (administratief dossier npo, p.7-8). Aldus kan worden aangenomen dat verzoeker minstens reeds tot op zekere hoogte vertrouwd was en is met de gebruiken, waarden en normen van de taliban. Daarenboven verblijft verzoekers familie nog in Afghanistan, gaf verzoeker aan met deze familie nog in contact te staan en stelde hij dat het goed met hen gaat (*ibid.*, p.10-11). Bijgevolg heeft verzoekers familie er kennelijk geen moeite mee om zich te conformeren aan en te leven volgens de geldende gebruiken, waarden en normen onder het talibanregime en kan aangenomen worden dat zij verzoeker hierover kunnen informeren en verzoeker hierin kunnen bijstaan en vergezellen. Verzoeker toont, mede gelet op het voorgaande, niet aan dat het loutere gegeven dat hij bepaalde aanpassingen zou moeten doorvoeren bij een terugkeer in zijner hoofde zou kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze

kan van verzoeker bijgevolg worden verwacht dat hij deze aanpassingen doorvoert alvorens terug te keren naar zijn land en zijn regio van herkomst. Verzoeker brengt gelet op het voorgaande dan ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd of ongelovig zou worden gepercipieerd; laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Derhalve kan niet worden aangenomen dat de loutere afwezigheid van verzoeker uit Afghanistan en zijn verblijf in Europa in zijner hoofde een dermate verhoogd risico met zich zouden brengen dat hij op grond hiervan aanspraak kan maken op internationale bescherming.

Waar verzoeker tot slot nog verwijst naar het leven onder het talibanbewind, benadrukt de Raad dat de vrees voor vervolging *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de door verzoeker aangehaalde en de door verweerder neergelegde landeninformatie blijkt in dit kader weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia werd ingevoerd en geïmplementeerd, doch uit deze informatie kan niet worden afgeleid dat er sprake zou zijn van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging (of ernstige schade) door toedoen van de taliban. Uit het geheel van de *in casu* beschikbare landeninformatie kan dan ook hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat het beleid en het bewind van de taliban in verzoekers land van herkomst en de gevolgen daarvan *an sich* van zulke aard zouden zijn dat deze zouden kunnen volstaan om in hoofde van Afghaanse mannen louter op grond van de situatie in dit land te besluiten tot het voorhanden zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin (of een reëel risico op ernstige schade). Verzoeker blijft mede gelet op hetgeen voorafgaat verder kennelijk in gebreke om *in concreto* aannemelijk te maken dat hij persoonlijk zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd door de talibanautoriteiten in zijn land en regio van herkomst.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoeker niet aan dat hij op grond van deze motieven in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op grond van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie, dient verder te worden vastgesteld dat verweerder in diens aanvullende nota inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan geheel terecht doet gelden:

*“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 in rekening genomen.*

*In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies*

was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in

de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzakelijk in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting."

De Raad treedt verweerder in deze analyse dan ook volledig bij. Uit het geheel van de actueel voorliggende landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers in het hele land sterk zijn afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere

veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Op grond van het geheel van de heden voorliggende landeninformatie, dient dan ook te worden besloten dat er in Afghanistan in het algemeen en in verzoekers regio van herkomst in het bijzonder actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont het tegendeel op generlei wijze aan.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.8. Dat aan verzoekers broer enkele jaren geleden de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, doet aan het voorgaande geenszins afbreuk. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing immers geheel terecht aangegeven:

*“Tot slot dient nog opgemerkt dat het gegeven dat uw broer S.E. (...) (OV (...), CG (...)) de status van subsidiaire bescherming werd toegekend door het CGVS, niet automatisch leidt tot de conclusie dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient dan ook op haar individuele merites beoordeeld te worden, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.”*

Verzoeker laat deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven zij onverminderd overeind.

4.9. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad, waaronder een arrest van 31 maart 2022, tot slot evenmin afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. In dit kader kan worden benadrukt dat de door verzoeker aangehaalde en geciteerde rechtspraak reeds dateert van geruime tijd geleden en dat hetgeen voorafgaat in het huidige arrest gebaseerd is op een veelheid aan andere, recentere landeninformatie dan de landeninformatie die voorlag in het kader en ten tijde van de door verzoeker aangehaalde rechtspraak.

4.10. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT